

Església de Sant Pere d'Ardesa

Rubió

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Muntanyeta de Sant Pere. Sud de Rubió
Emplaçament BV-1037 agafar el camí de Torredenuça, passat Cal Cisco dels Plans el tercer a l'esquerra
Alçada: 661

Coordenades:

Latitud: 41.6346
Longitud: 1.58098
UTM Est (X): 381809
UTM Nord (Y): 4610180

Classificació

Número de fitxa 08185 - 2
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern
Segle s. XI-XVII
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Restaurat 2015-2016
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: 2892-I / Acord Ple Consell Comarcal
Data aprovació: dj., 27/05/2010 - 12:00
Número inventari IPAC 6157
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Rubió. Carrer Ajuntament, 0, 08719 Cal Rubió, Barcelona

Fitxes associades:

[Capvespre a Sant Pere d'Ardesa](#)

[Necròpolis de Sant Pere d'Ardesa](#)

Autoria de la fitxa Núria Cabañas. Web Cultura, SCP.

Data de registre de la dl., 22/11/2021 - 11:45

fitxa:

Descripció

L'església de Sant Pere d'Ardesa es troba situada sota el puig de Sant Miquel, a la banda meridional del terme de Rubió. Es tracta d'un edifici d'origen romànic d'una sola nau de planta rectangular, orientada d'est a oest, amb un absis semi-circular i la coberta en volta de canó. La coberta és a dues aigües amb el carener paral·lel a la façana principal, orientada a migjorn. Al frontis s'hi obre la portalada d'arc de mig punt adovellat amb arquivoltes i amb un contrafort a tocar del portal. A la façana de tramuntana en destaca un portal d'arc de mig punt adovellat i actualment tapiat, que antigament donava accés a la zona de sagrera de l'església. L'absis, situat a l'extrem de llevant, s'hi obren tres finestres de doble esqueixada d'arc de mig punt adovellat i dues més, una situada al mur nord i una altra al mur oest. L'exterior està decorat amb tres sèries de dobles arcuacions cegues entre lesenes amb una alta solcada de base. La façana oposada a l'absis, a la part superior, s'hi obre una finestra d'arc de mig punt i hi sobresurt un petit campanar d'espadaña. L'interior, que fou restaurat juntament amb la coberta, en destaca la zona del presbiteri, amb l'altar, que alberga relíquies de Sant Antoni Maria Claret, Santa Joaquina de Vedruna i Sant Bernat des del 2014 i una reproducció de la imatge de Sant Pere de l'antic retaule que hi havia a l'església d'estil romànic. Els paraments estan realitzats amb pedra de mida petita amb filades irregulars.

Observacions:

L'actual campana, que ja pertanyia a l'església i que fou amagada durant la guerra, fou localitzada a Cal Tudó. Després de la restauració de l'església, a l'exterior s'hi ha col·locat un llibre on els visitants poden deixar anotacions.

La fitxa s'ha omplert amb les dades de la fitxa 042.EA de l'esborrany del Pla Especial Urbanístic de Protecció del Patrimoni i del Catàleg de Béns Arquitectònics, Històrics i Ambientals de Rubió, coordinat per Imma Vilamala i gestionat pel Servei del Patrimoni Arquitectònic Local de la Diputació de Barcelona.

Història

Sant Pere d'Ardesa es troba situada dins l'antic terme del castell d'Ardesa, el qual és documentat per primera vegada l'any 989. La primera documentació relacionada amb l'església és entre els anys 1025 i 1050, quan apareix en el llistat de parròquies del Bisbat de Vic. L'any 1082 apareix esmentada novament en el testament de Bernat Ramon el qual deixa 10 unces d'or a l'església de Sant Pere d'Ardesa. L'any 1192 es dotada i consagrada. A finals del segle XIII – inicis del segle XIV deixa d'exercir funcions parroquials i passa a ser sufragània de la parròquia de Santa Maria de Rubió. Al segle XVII s'hi van dur a terme algunes remodelacions tal i com es documenta en una visita del bisbe Antoni Pasqual de l'any 1685, el qual va manar reparar l'antiga coberta de fusta. Durant la guerra civil l'església va partir greus desperfectes.

Bibliografia

AAVV. (1981): Catalunya Romànica. El Penedès – L’Anoia. Vol. XIX. Barcelona. Fundació Enciclopèdia Catalana.

AAVV. (1997): Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya. L’Anoia. Volum 7. Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura. Barcelona.

AAVV. (1994): Esglésies romàniques de l’Anoia. Centre d’Estudis Comarcals d’Igualada i la Veu de l’Anoia. Codorniu Arts Gràfiques.

BORI ALCANIZ, R. (1991): Història de les comarques de Catalunya. Anoia. Volum II. Edicions Selectes. Manresa.

CATALÀ, P. (1990): Els Castells Catalans. Vol V. Rafael Dalmau Editor. Barcelona.

Inventari del Patrimoni Cultural Immoble de Catalunya. Patrimoni Arquitectònic del terme municipal de Rubió. Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya.

VILAMALA, I (Coord): Esborrany del Pla Especial Urbanístic de Protecció del Patrimoni i Catàleg de béns arquitectònics, històrics i ambientals de Rubió (Anoia). Volum I/III. SPAL, octubre de 2017. Diputació de Barcelona – Àrea de Territori i Sostenibilitat.

